

άνιδεος επίθ. σύνηθ. *άνιδεος* Λυκ.(Λιβύσσ.) Σάμ.
Έκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ οὐσ. *ιδέα*.

1) Ὁ μὴ ἔχων ιδέα, γνῶσιν περὶ τινος, ὁ μὴ γνωρίζων τι σύνηθ.: *Αὐτὸς εἶναι ὄλλως διόλου άνίδεος σύνηθ. *Ηταν άνίδεος τῆς κλειμᾶς ποῦ τοῦ γινόταν* Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. *Ὁ στραβὸς κι ὁ άνίδεος εἶν' ἕνα πράμα* Πελοπν. (Πάτρ.) Συνών. *άνήξερος* 1. 2) Ὁ ἄπειρος τοῦ κόσμου, ἀνύποπτος Χίος κ.ά. — *ΑΔρίβας ἐν Ἄνθολ. Η' Αποστολίδ. 81: Ἡ καιρούλλα άνίδεη ἔκατοεν κοντά της Χίος* || Ποίημ.

*Νά 'μαι σὰν ἡχος πλάι σου, σὰ φῶς μέσ' 'ς τὴν ἑσπέρα,
ἕνα παιδί άνίδεο ποῦ παίζει μὲ τὸ χῶμα*
ΑΔρίβας ἔνθ' άν. Συνών. *ιδ. ἐν λ. άνήξερος* 1 β.

***άνιδρα** ἐπίρρ. *άνιδρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Έκ τοῦ ἐπιθ. **άνιδρος* < ἀρχ. *άνιδρος*.
Χωρὶς νὰ ιδρώση τις, ἀκόπως: **Ακοπα κι άνιδρα παίρνεις σὺν διακόσιες δραχμὲς καὶ κακοφάνηκέ σου κιόλας*;

άνιδρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) — ΜΜαλακάσ. ἐν Ἄνθολογ. Η' Αποστολίδ. 215 *άνεδρουντε* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιδρωτος*.
1) Ὁ μὴ ιδρώσας ἢ ὁ μὴ ιδρώνων ἔνθ' άν.: *Άνιδρωτοι 'λοτόμοι* ΜΜαλακάσ. ἔνθ' άν. 2) Ὁ μὴ ὑποστάς κόπους ἐν τῷ βίῳ του Τσακων. 3) Νωθρός, ὀκνηρός Τσακων. Συνών. *τεμπέλης*.

άνιδωτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 66
Έκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ιδωτός* < *εἶδα*.
Ὁ μὴ βλεπόμενος: **Ηρθε ἡ ἀνεμοσσημὴ μὲ τοῦμπανα καὶ γκαίδες κ' ἔστησε χορὸ μ' άνιδωτες νεραίδες*.

άνιερος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) κ.ά.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιερος*.
Ὁ μὴ ἔχων ἱερὸν οὐδὲ ὄσιον, βέβηλος ἔνθ' άν.: *Παππᾶς άνιερος* Μάν.

άνικανος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *άνικανους* βόρ. ιδιώμ.
Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνικανος*.

1) Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἱκανότητα, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κάμῃ τι, ἀνεπιτήδειος πρὸς ἐργασίαν: *Άνικανος ἄνθρωπος. Ἡ δεῖνα εἶναι άνικανη γυναῖκα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει. Κορίτσι - παιδί άνικανο.* 2) Ὁ πάσχων ἀπὸ φυσικὴν ἀνικανότητα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν συζυγικῶν καθηκόντων.

άνικητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. *άνικητος* Πόντ. (Τραπ.)
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνικητος*.
Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ νικηθῇ, ἀήττητος: Ποίημ.
*'Εσὺ 'σαι ἀλάθευτη θεὰ κι άνικητη παρθένα,
ἔσὺ καὶ δὲ γεννήθηκες ἀπὸ κοιλιὰ μητέρας*
ΚΠαλαμ. Ὕμν. Ἄθην. 41.

άνισα ἐπίρρ. Πόντ. (Χαλδ.) — Λεξ. Δεέκ Ἐλευθερουδ. Δημητρ.
Έκ τοῦ ἐπιθ. *άνισος*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.
Κατὰ τρόπον ἄνισον, ἀνίσως ἔνθ' άν.: *'Εμοιράσεν τὸ φρεῖν ἄνισα* Χαλδ.

άνισαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *άνισαχος* Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ.) *άνισαος* Πόντ. (Σάντ.)
Έκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισαχτός* < *ισάζω*, δι' ὃ *ιδ. σιάζω*.

1) Ὁ μὴ εὐθύς ἢ ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἐπὶ πραγμάτων ἔνθ' άν.: *Άνισαχος δρόμος. Άνισαχον ράμμα* (νῆμα) Κερασ. *Χαοῦ τὸ ξύλο άνισαχο ἐν' (χαοῦ = τοῦτο) Ὁφ. Τὸ στρωμα άνισαχον ἐν' Τραπ. Συνών. άνίσωτος.* 2) Ὁ μὴ διευθετῶν τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ, ἀτημέλητος ἔνθ' άν.: *Άνισαχος ἄνθρωπος εἶσαι* Τραπ. Συνών. *ἀσυνόρθωτος*.

άνισόρροπος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.
Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άνισσόρροπος*.
Ὁ παρουσιάζων ἐλαττωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, ὁ μὴ ἔχων λογικὸν εἰρμόν τῶν σκέψεων: *'Ανισόρροπος ἄνθρωπος. Άνισόρροπη γυναῖκα*.

άνισος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνισος*.
1) Ὁ μὴ ἴσος πρὸς ἄλλον, διάφορος Πόντ. (Χαλδ.): *Δύο κομμάτια παννί' ἄνισα.* 2) Ὁ ἔχων ἀνώμαλον τὴν ἐπιφάνειαν λόγ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): **Ανισος δρόμος πολλαχ. Τὸ χῶμα ἄνισον ἐν' Τραπ.*

***άνισσάριστος** ἐπίθ. *άισσάριστος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Έκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ισσαριστός* < *ισσάρω* < Ἰταλ. *issare*.

Ὁ μῆπω ἀναρτηθεὶς, ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων: *'Αισσάριστος εἶν' ἀκόμα ὁ χοῖρος μας*.

άνιστόρημα τό, ἀμάρτ. *ἀναστόρεμαν* Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.)

Έκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ*, παρ' ὃ καὶ *ἀναστορῶ*.
'Αναπόλησις γεγονότων τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

άνιστόρητος ἐπίθ. Κάλυμν. — ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 33 — Λεξ. Δεέκ Ἐλευθερουδ. Δημητρ. *ἀνεστόρητος* Θήρ. Κάλυμν. *ἀνεστόρητος* Θήρ. *άνιστόριστος* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 καὶ Πολιτ. μοναξ. 94.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *άνιστόρητος*. Ὁ τύπ. *άνιστόριστος* ἐκ τοῦ *άνιστορίζω* παρὰ τὸ *άνιστορῶ*.

1) Ἄνεκδιήγητος Θήρ. — ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' άν. ΚΠαλαμ. ἔνθ' άν. — Λεξ. Δεέκ Ἐλευθερουδ. Δημητρ.: *Άνιστόρητος καημός* Λεξ. Δημητρ. *Άνιστόρητα παθήματα* αὐτόθ. *Πλούτη άνιστόρητα καὶ ἀφάνταστα* ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' άν. *Λαχτιάρες άνιστόρητες* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 49 — Ποίημ.
*'Εσὺ μὲ τ' άνιστόρητα τὰ κάλλη
ποῦ εἶσαι ὄλη προσευχὴ κι ὄλη ἕνας νοῦς*

ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 94. II) Ὁ μὴ τυχὼν μερίμνης Κάλυμν.: *Ἡφῆκα don ἀνεστόρητο. Κάουσαν τὰ ζὰ ἀνεστόρητα οὐλη δὴν ἡμέρα.* Συνών. *ἀλάτρευτος* 1. III) Ἀμόρφωτος, ἀγροῖκος Κάλυμν. β) Βλάξ, μωρός Κάλυμν. Συνών. *ιδ. ἐν λ. ἀνάποδος* A 5 δ.

***άνιστορίδι** τό. *ἀνεστορίδι* Κρήτ. (Σητ.)
Έκ τοῦ ρ. *άνιστορῶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ίδι*.
'Ενθύμιον: Μὰ εἶδ' ἀνεστορίδι 'ναι πάλι τοῦτονά;

άνιστορῶ Δαρδαν. Θήρ. Ἰκαρ. Νάξ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) Χίος (Καρδάμ.) — Γ' Ἐπαχτίτ. ἐν Προσυλ. 1,229 ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 84 ΣΠασαγιάνν. Ἄντιλ. 35 ΜΠαπανικολ. ἐν Ἄνθολ. Η' Αποστολίδ. 380 — Λεξ. Μπριγκ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Δημητρ. *ἀ'στορῶ* Πάρ. (Λεῦκ.) *ἀ'στορῶ* Θράκ. (Αἶν.) Λέσβ. *άνιστουράου* Ἡπ. (Χουλιμαρ.) *ἀναστορῶ* Ἡπ. Κάρπ. Δ.Κρήτ. Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀναστορῶ* Ἡπ. (Ζαγόρ. Ζίτσ.) *ἀνεστορῶ* Ἀμοργ. Ἄστυπ. Θήρ. Κάλυμν. Κίμωλ. Α.Κρήτ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. ('Ανω Ποταμ. Ἀπύρανθ. Καλόξ. Φιλότ.) Νίσυρ. Σέριφ. *άνιστορῶ* Λέσβ. Σάμ. *ἀνεστερῶ* Νίσυρ. *άνιστορίζω* ΣΣκίτη Νύχτ. πρωτομαγ. 52 *ἀναστορίζω* Δ.Κρήτ. *ἀνεστορίζω* Κρήτ. (Βιάνν. κ.ά.) *'νιστορῶ* Ρόδ. *'ναστορῶ* Κῶς Ρόδ. Σύμ. *'νεστορῶ* Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Σάμ. Τῆλ. *'νεστορίζω* Νίσυρ. Ρόδ. Μέσ. *άνιστοροῦμαι* Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. Κύθηρ. Χίος *ἀναστοροῦμαι* Ἀντικύθ. Ἄστυπ. *ἀναστοροῦμαι* Κρήτ.

